

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

ЗВІТ
про виконання лабораторної роботи №5
з теми
ІНТЕГРУВАННЯ СИСТЕМ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ.
РОЗРАХУНОК ПЕРЕХІДНОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ RLC-ЛАНОК.

з навчальної дисципліни: “Чисельні методи”

Виконав:

студент групи IP-24

Шийка Андрій

Прийняв:

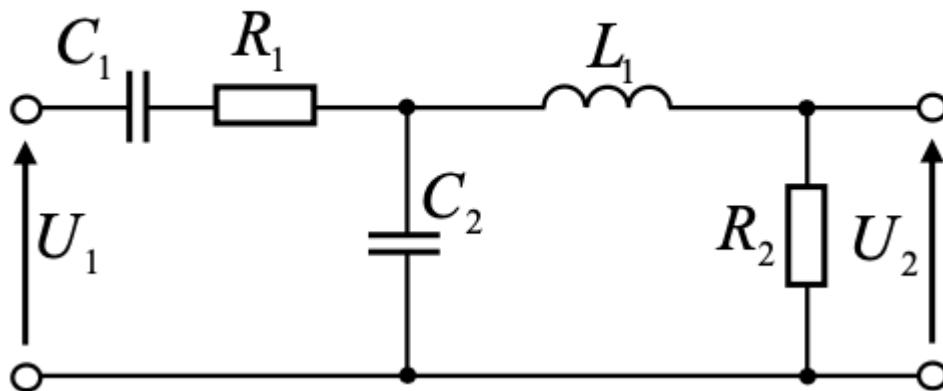
Сиротюк С. В.

Львів - 2025

Мета роботи: Вивчити основні методи розв'язування систем диференціальних рівнянь першого порядку (методи Ейлера) та застосувати їх для розрахунку перехідних процесів у RLC-ланках.

Завдання:

№12

Для заданої RCL-ланки скласти систему диференціальних рівнянь.

Виконати розрахунок перехідного процесу вихідної напруги U_2 методами:

- Явним методом Ейлера;
- Модифікованим методом Ейлера;
- Неявним методом Ейлера.

Побудувати графік перехідного процесу.

Короткі теоретичні відомості:

Задача Коші полягає у знаходженні розв'язку системи диференціальних рівнянь $\frac{dx}{dt} = f(x, t)$, що задовільняє початковим умовам $x(t_0) = x_0$.

1. Явний метод Ейлера

Це найпростіший однокроковий метод. Значення функції в наступній точці обчислюється на основі похідної в поточній точці:

$$x[n+1] = x[n] + h * f(x[n], t[n])$$

Має похибку порядку $O(h)$. Метод простий у реалізації, але має низьку точність і може бути не стійким.

2. Модифікований метод Ейлера

Метод другого порядку точності. Використовує прогнозування (предиктор) і корекцію (коректор).

Спочатку робиться "півкрок" або прогноз:

$$x_{\text{progn}} = x[n] + h * f(x[n], t[n])$$

Потім обчислюється середнє значення похідної на початку і в кінці інтервалу:

$$x[n+1] = x[n] + (h / 2) * (f(x[n], t[n]) + f(x_{\text{progn}}, t[n+1]))$$

3. Неявний метод Ейлера

Шукане значення $x[n+1]$ входить у праву частину рівняння:

$$x[n+1] = x[n] + h * f(x[n+1], t[n+1])$$

Для знаходження $x[n+1]$ необхідно розв'язувати систему алгебраїчних (часто нелінійних) рівнянь на кожному кроці. Метод є безумовно стійким, що дозволяє використовувати його для жорстких систем.

Аналітичний вивід рівнянь:

Змінні стану:

- $x_1 = uC_1$ (напруга на конденсаторі C_1)
- $x_2 = uC_2$ (напруга на конденсаторі C_2)
- $x_3 = iL_1$ (струм через катушку L_1 та резистор R_2)

Закони Кірхгофа:

1. Рівняння для вузла (точка з'єднання R_1, C_2 та гілки L_1):

Струм i_1 , що втікає через R_1 , розгалужується на струм через C_2 (i_{C_2}) та струм через індуктивність (i_{L_1}):

$$i_1 = i_{C_2} + i_{L_1}$$

Звідси струм конденсатора C_2 :

$$i_{C_2} = i_1 - i_{L_1}$$

Струм i_1 за законом Ома:

$$i_1 = (U_1(t) - u_{C_1} - u_{C_2}) / R_1$$

2. Рівняння для елементів:

Для C1: $i_1 = C1 * (duC1/dt)$

Для C2: $iC2 = C2 * (duC2/dt)$

Для гілки L1-R2: Напруга на цій гілці дорівнює напрузі на C2 (паралельне з'єднання).

$$uC2 = uL1 + uR2 = L1 * (diL1/dt) + iL1 * R2$$

3. Система диференціальних рівнянь у формі Коши:

$$(1) \frac{dx1}{dt} = i1 / C1 \text{ де } i1 = (U_{max} * \sin(\omega t) - x1 - x2) / R1$$

$$(2) \frac{dx2}{dt} = (i1 - x3) / C2$$

$$(3) \frac{dx3}{dt} = (x2 - x3 * R2) / L1$$

Вихідна напруга U2 знімається з резистора R2: $U2 = iL1 * R2 = x3 * R2$

Список ідентифікаторів констант, змінних, функцій:

Константи:

- U_MAX: Амплітуда вхідної напруги (100 В)
- F: Частота мережі (50 Гц)
- R1, R2: Опори резисторів (Ом)
- L1: Індуктивність (Гн)
- C1, C2: Ємності конденсаторів (Ф)
- H: Крок інтегрування (0.00001 с)
- T_MAX: Час моделювання (0.2 с)

Змінні:

- t: Поточний час
- x: Масив змінних стану [$uC1, uC2, iL$]
- derivatives: Масив похідних [$duC1/dt, duC2/dt, diL/dt$]
- u2: Вихідна напруга

- data_expl, data_mod, data_impl: Списки для збереження результатів розрахунку відповідними методами

Вхідні дані:

$$U_1 = U_{max} \sin(2\pi ft), U_{max} = 100 \text{ В}, f = 50 \text{ Гц}.$$

Елементи схеми: $R_1 = 5 \text{ Ом}$, $R_2 = 4 \text{ Ом}$, $L_1 = 0.01 \text{ Гн}$, $C_1 = 300 \text{ мкФ}$, $C_2 = 150 \text{ мкФ}$.

Параметри інтегрування: $t_{int} = 0.2 \text{ с}$, крок $h = 0.00001 \text{ с}$.

Код програми:

```
import math
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from scipy.optimize import fsolve

U_MAX = 100.0      # В
F = 50.0           # Гц
R1 = 5.0           # Ом
R2 = 4.0           # Ом
L1 = 0.01          # Гн
C1 = 300e-6        # Ф
C2 = 150e-6        # Ф
T_MAX = 0.2         # с
H = 0.00001        # крок інтегрування (10 мкс)

# Початкові умови: [u_c1, u_c2, i_1]
x0 = [0.0, 0.0, 0.0]

def get_u1(t):
    return U_MAX * math.sin(2 * math.pi * F * t)

def get_derivatives(t, x):
    """
    x[0] -> u_c1
    x[1] -> u_c2
    """
    u_c1, u_c2, i_1 = x
    u_c1_dot = (R2 * u_c1 - R1 * u_c2 + F * i_1) / L1
    u_c2_dot = (R1 * u_c1 - R2 * u_c2 - F * i_1) / L1
    i_1_dot = (u_c2 - u_c1) / L1
    return [u_c1_dot, u_c2_dot, i_1_dot]
```

```

x[2] -> i_1
"""

u_c1, u_c2, i_1 = x
u1_val = get_u1(t)

# Струм через R1
i1 = (u1_val - u_c1 - u_c2) / R1

# Система диференціальних рівнянь
d_uc1 = i1 / c1
d_uc2 = (i1 - i_1) / c2
d_il = (u_c2 - i_1 * R2) / L1

return np.array([d_uc1, d_uc2, d_il])

def solve_explicit_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(x0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

    while t <= T_MAX:
        u2 = x[2] * R2
        time_vals.append(t)
        u2_vals.append(u2)

        x = x + H * get_derivatives(t, x)
        t += H

    return time_vals, u2_vals

def solve_modified_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(x0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

```

```

while t <= T_MAX:
    u2 = x[2] * R2
    time_vals.append(t)
    u2_vals.append(u2)

    k1 = get_derivatives(t, x)
    x_predict = x + H * k1
    k2 = get_derivatives(t + H, x_predict)

    x = x + (H / 2.0) * (k1 + k2)
    t += H

return time_vals, u2_vals


def solve_implicit_euler():
    t = 0.0
    x = np.array(x0)
    time_vals = []
    u2_vals = []

    while t <= T_MAX:
        u2 = x[2] * R2
        time_vals.append(t)
        u2_vals.append(u2)

        t_next = t + H

        # Рівняння: x_new - x_old - h * f(x_new) = 0
        func = lambda x_new: x_new - x - H * get_derivatives(t_next, x_new)

        x = fsolve(func, x)
        t = t_next

    return time_vals, u2_vals

```

```

if __name__ == "__main__":
    print("Розрахунок перехідного процесу для Варіанту 12 (Схема
12) . . .")

# Розрахунок трьома методами
t_expl, u_expl = solve_explicit_euler()
t_mod, u_mod = solve_modified_euler()
t_impl, u_impl = solve_implicit_euler()

# Побудова графіків
plt.figure(figsize=(10, 6))

plt.plot(t_expl, u_expl, label='Явний Ейлера', linestyle='--',
linewidth=1)

plt.plot(t_mod, u_mod, label='Модифікований Ейлера', linestyle='-' ,
alpha=0.7)

# Неявний графік може зливатися з модифікованим через високу
точність

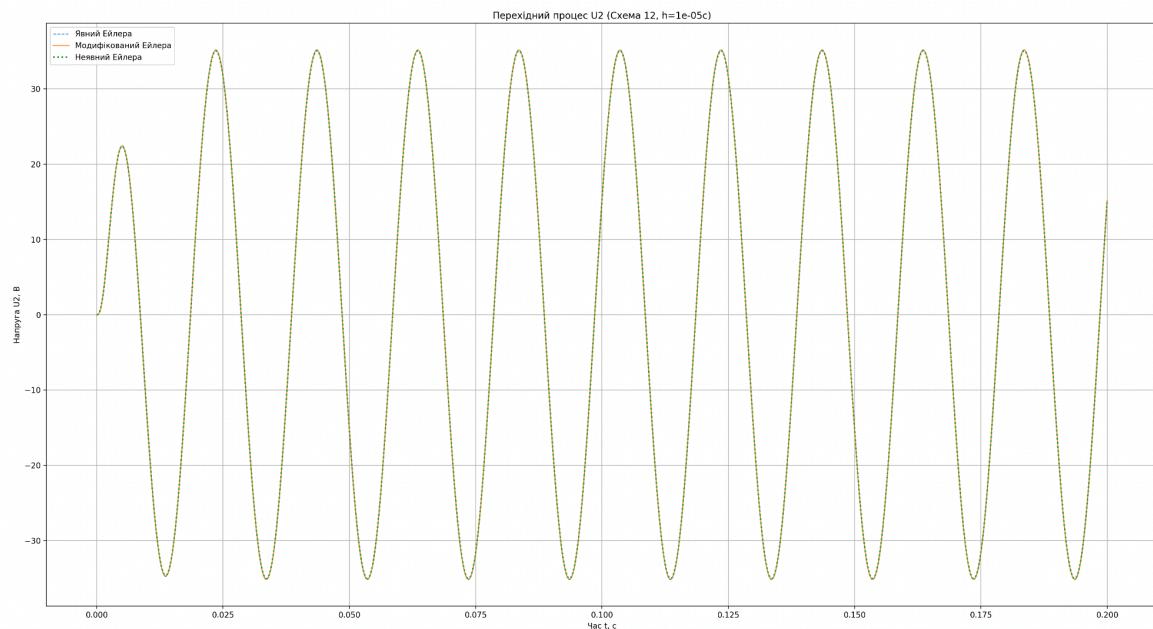
plt.plot(t_impl, u_impl, label='Неявний Ейлера', linestyle=':' ,
linewidth=2)

plt.title(f"Перехідний процес U2 (Схема 12, h={H}c)")
plt.xlabel("Час t, c")
plt.ylabel("Напруга U2, В")
plt.legend()
plt.grid(True)
plt.savefig('./result.png')
plt.show()

print("Графік побудовано. Кінцеве значення U2 (Mod) : {:.4f}
В".format(u_mod[-1]))

```

Результат:

Висновок:

В ході виконання лабораторної роботи було розраховано перехідний процес для RLC-ланки при підключенні до джерела синусоїdalnoї напруги.

1. Математична модель: Складено систему з трьох диференціальних рівнянь першого порядку на основі законів Кірхгофа.
2. Реалізація: Програма реалізує три числові методи.
  - a. Явний метод Ейлера найшвидший у розрахунку, але накопичує похибку.
  - b. Модифікований метод дав більш точний результат завдяки корекції нахилу.
  - c. Неявний метод потребував використання солвера (fsolve) для розв'язання рівнянь на кожному кроці, але гарантує стійкість.
3. Результати: Графіки вихідної напруги U2, отримані різними методами, співпадають візуально при малому кроці інтегрування ($h=10^{-5}$), що свідчить про правильність роботи алгоритмів. Перехідний процес має коливальний характер, що пояснюється наявністю реактивних елементів (L та C) у колі.